

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan svečer, imitni nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 12 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za ostanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnštvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Jasni se!

V Ljubljani, 11. septembra.

Kako se je naš list nasproti prvemu slovenskemu katoliškemu shodu zadržal, je vsem znano. Da mu narodno-napredna stranka ni res bila „od kraja načelno nasprotna“ — kakor jezika sobotni „Slovenec“ — to je razvidno bilo tako iz našega lista, kakor tudi iz drugih slovenskih listov, katerim pripravljalni odbor za shod ni izkazal časti, da bi jim bil pošiljal vesti o svojih pripravah. Kar se tiče nas, bili bi pač shodu lahko nasprotni, ker smo koj od kraja, kot najbližnji opazovalci, videli in vedeli, da je vsa akcija pripravljalnega odbora na perjena tudi proti našemu listu. Vender pa, ko nismo bili zavezani, ničesar storiti za shod, držali smo se strogo sklepa, da ne bomo tudi ničesar zoper njega storili. Našo molčečnost v tem pogledu so nam naši prijatelji v zlo štelí, sosebno, ker njihovi izjavam proti prvem načrtom resolucij in proti pripravljalnemu shodu nismo pustili na dan. Toda, zakaj smo bili taki? Samo zato, ker so nekatere naše narodne stranke še mnogo upov stavile v prvi slovenski katoliški shod na to stran, da bode morebiti ta shod poravnal nasprotstva mej nami in da se bode na njem doseglo zjedinenje. Mi uvidimo potrebo poravnave in zjedinenja zlasti v teh, za naš narodni obstanek pretežavnih časih in zato nismo mogli imeti srca, da bi agitovali proti shodu, kateri se je od nekaterih strani smatral za posebno sredstvo, sprijazniti nas na Kranjskem. Nam se le prerado očita, da mi dajemo povod k preprirom, očitane, katero izvira iz nepoznanja kranjskih razmer. Dobro, smo si mislili: naj le pridejo rojaki naši v Ljubljano, naj si sami ogledajo možé nasprotne nam stranke, naj jih poslušajo, naj si sami napravijo sodbo, mi jim tega ne bomo odgovarjali. Lastno prepričanje, najboljšo prepričanje, — lastna prevara, najzdatnejša prevara! Tako trdno smo se držali v svojem listu svojega sklepa, da niti sedaj po shodu nismo izrekli krepke besede in odločne obsodbe k vsemu temu, kar je pokazal in podal shod knezoškofa Missia-Mahničeve stranke. Tudi to seveda ni prav nekaterim našim prijateljem, ki zahtevajo od nas burnega protesta in ki se čudijo naši pohlevnosti. Ne, ne, gospoda, mi nismo hoteli delati javnega mnenja, mi smo hoteli le opazovati, kako slovenski svet sam sodi nastope in sklepe imenovane stranke, mi smo hoteli pričakati, kako sodijo tisti, ki so prišli na prvi slovenski katoliški shod sodelovati in so se na svoje oči in ušesa lahko prepričali, s kom je nam na Kranjskem opraviti. In da so se ti oglasili, to smo sedaj pričakali. Došli so nam zapored trije listi, ki prinašajo sodbe. To so: Goriška „Nova Soča“, Celovški „Mir“ in pa Zagrebški „Obzor“. Znano je, da „Nova Soča“ zastopa goriško narodno stranko in da je sploh jedino narodno slovensko glasilo na Goriškem; znano je, da je ta stranka organizovana v društvu „Slogi“, kateremu je na čelu uzoren duhovnik, državni poslanec gospod dr. Gregorčič, katero ima v odboru dva duhovnika in po deželi za poverjenike skoro same duhovnike; znano je tudi, da je „Nova Soča“ objavila vabilo na katoliški shod in v posebni prilogi vse nasvetovane resolucije; znano končno, da se je shoda udeležila in na njem dejanski oglašala se goriška narodna stranka s svojim voditeljem drom. Gregorčičem in urednikom „Nove Soče“, gospodom Gabrščekom na čelu. Če se poleg vsega tega še pomisli, da „Nova Soča“ zadnji čas žalibog ni živela v najprijaznejših

odnošajih z našim listom, potem moramo pač reči, da je njena sodba o prvem slovenskem katoliškem shodu gotovo objektivna in da smo po vsej pravici bili radovedni, kaj ona poreče, kakšne utise nam ona razodene, da jih je goriška narodna stranka domov prinesla s katoliškega shoda. Imenujemo potem Celovški „Mir“. Ta list je gotovo vedno katolišk bil in bil je tudi jako vnet za katoliški shod; saj je priobčil celo članek, s katerim je vzpodbujal zanj in katerega je na odličnem, uvodnem mestu ponatisnil sam „Slovenec“. Niti omenjati nam ni treba, da ta list z večine podpira vrla slovenska duhovščina na Koroškem in da tega tudi po svoji vsebini „Mir“ nikdar ne zataji. Na katoliškem shodu pa je bil sam gospod Einspieler, župnik v Podkloštru in voditelj koroških Slovencev, in sodeloval je celo kot govornik slovesnega shoda. Brezdvoybeno smo se torej smeli vprašati, ko smo odprli zadnjo številko „Mira“: kaj neki nam ta, gotovo ne „liberalni“ koroški list pove o prvem slovenskem katoliškem shodu? In nazadnje prespoštovano glasilo zmerne hrvatske opozicije — Zagrebški „Obzor“! Na katoliškem shodu v Ljubljani je bilo tudi nekaj Hrvatov in sicer, kolikor mi vemo, šest duhovnikov, kateri so bili prišli, ne učiti se od dra. Mahničeve „katoliške zavesti“, ampak s svojo katoliško zavestjo dokazovat slovensko-hrvatsko narodno vzajemnost. Ti hrvatski duhovniki so se živo zanimali za vse dogodke na shodu, četudi jih slavnostni odborniki niso videli tako dobro, kakor kakega tujega, nemški mislečega aristokrata. Item — od teh duhovnikov mora imeti „Obzor“ svojo informacijo in kot glasilo, pri katerem sodelujejo odlični duhovski dostojanstveniki hrvatski in za katerim stoji velika večina hrvatske duhovščine, vé, kaj sme govoriti in mora povedati. „Nova Soča“, „Mir“ in „Obzor“ torej izrekajo sedaj svoje mnenje o rečeh prvega slovenskega katoliškega shoda in citirati jih hočemo nižje doli. Mi se ne sklicujemo na „Elinost“, katera je zadnji teden priobčila dva krepka članka proti dogodkom na katoliškem shodu, kajti to glasilo primorskih Slovencev je jako previdno motrilo shodove priprave in zaradi tega velja za „liberalno“, — naslov, kateri se pri nas nadeva, kedar zmanka stvarnih argumentov. Pač pa moramo beležiti zlasti glasove „Nove Soče“ in „Mira“, kajti to sta glasili pod duhovniškim nadzorstvom, glasili rodoljubov, ki so hoteli imeti svojo sodbo in so zato prišli sami na katoliški shod. Naj naše občinstvo čita sedaj njune izjave — brez našega komentara. Mi le toliko rečemo, da so nam te izjave v veliko zadoščenje, ker nam potrjujejo, kar smo mi zmirom zastopali, a se nam verjelo ni. Te izjave dajó nam tudi poročstvo, da se jasni in da bomo kmalu popolnem složni v opoziciji zoper novo proti narodno stranko.

„Nova Soča“ z dne 9. t. m. govori na štirih krajih o slov. katoliškem shodu. Poleg obrambe za društvo „Slogi“, za družbo sv. Cirila in Metoda in poleg male notice ima še splošno sodbo o kat. shodu, v kateri se izjavlja tako-le:

Nameravali smo obširneje poročati o katoliškem shodu v Ljubljani. Toda po vsem tem, kar smo doživeli v odseku za šolo in narodno organizacijo, prešlo nam je bilo vse veselje, da bi se udeleževali vseh shodov ter zapisovali glavne misli govornikov in druge prigodke. Shod, na katerem so razni možje strastno nastopili proti družbi sv. Cirila in Metoda ter njenemu vodstvu, proti „Slogi“ in njenemu dičnemu predsedniku dr. Antonu Gregorčiču, shod, na katerem nam napovedujejo boj na življenje in smrt, tak shod, pravimo, ne zasluži,

da bi dodali še jedno prilogo zaradi njega. Storili smo pred shodom več nego vsak drug slovenski list; nismo se ustrašili niti stroškov, kakersnih ni noben drug list imel, ker objavili smo vse resolucije v posebni prilogi, vse to z najboljšimi nadami, da na katoliškem shodu bo mogoče govoriti kako resno, moško besedo v prid vere in narodnosti naše. Motili smo se! Katoliški shod ni bil znamenje miru, znamenje boljših časov, ampak znamenje brezozirnega boja, s katerim znana gos-pôda misli vse, kar zdaj stoji mej nami, zatreti ten naš na novi podlagi začeti zidati. Da to vodi k dobremu koncu, umljivo je samo po sebi, kajti mesto da bi vse svoje moči obračali v borbi na zunaj proti požrešnemu tujstvu, cepile se bodo še na znotraj v domačih praskah in borbah za — oslovo senco.

Kdor se je zanimal za ta shod, čital je obširna poročila v Ljubljanskih dnevnikih; našim čitateljem pa smo poročali zadnjič vse važnejše dogodke, kakor smo jih gledali in poslušali na svoje oči in na svoji ušesi.

Tako je tedaj končal prvi slovenski katoliški shod, ki je vzbujal zadnje mesece mej Slovenci mnogo hrupa. Zdaj treba čakati, da bomo videli, kak sad obrodi v raznih slovenskih pokrajinah. Resolucije, katere je vzprejel, so večinom previdno sestavljene; vender na mnogih mestih moli noga dovolj vidno izpod odeje. V resolucijah je mnogo resničnega in hvalevrednega, pa tudi marsikaj neizpolnjivega in takega, kar nosi kal prepira in razdora v sebi. Nekateri pravijo, da prepir je potreben; pa naj ga imajo, mi se ga ne bojimo.

Neugodnejši od resolucij so razni dogodki v nekaterih odsekih. Tu so gospodje nekaj povedali, česar ni v resolucijah; čutili so se varne, zato so bili drzni ter govorili iz srca, ki je prevladalo hladni razum. Od slovenskih rodoljubov, katerim bo izvrševati sklepe katoliškega shoda, bo odvisno, da se oni žalostni pojavi, kolikor mogoče, izbrisejo. Jedno se je pokazalo pri katoliškem shodu, da namreč mej Slovenci, ki so se ga udeležili, ni načelnega razpora, da je treba torej samo nekoliko dobre volje, da se tudi v manj važnih rečeh zedinijo ali vsaj drug drugega trpijo. Načelni razpor oznanjujejo samo nekateri vznemirovalci, ki nočejo biti deležni Kristovih besedij: „Mir vam bodi“.

Osnovni odbor katoliškega shoda pripravljaj je nad pol leta to, kar se je v Ljubljani razpravljalo in sklepalo. Naravno je tedaj, da nam ni mogoče v osmih dneh o vsem tem gradivu izreči temeljitega mnenja; a nadejamo se, da bomo imeli priliko vsaj o važnejših točkah posamič govoriti ter izraziti svoje soglasanje ali pa tudi svoje pomisleke. Da pa kdo ne bo mislil, da hočemo svet prekucavati ali mej pobožne Slovence krive nauke širiti, opozorimo zopet, kakor smo že storili, da naša načela so: krščansko katoliški katekizem. Ta zadošča za naše skromne potrebe ter nikjer ne pravi, da domovino in rojake ljubiti, za nje delati in trpeti, je greh. Kdor priznava ta načela, naj ostane z nami. Kdor jih ne odobruje, prosto mu, da se loči od nas.

„Mir“ z dne 10. t. m. piše:

Mnogi izmej udeležencev pa tudi obžalujejo, da so nekateri govorniki v tem odseku priliko porabili v to, da so v svoji strasti kar naravnost pobijali narodnost, kakor če bi nam bile že vse pravice zagotovljene, hudovali se celo nad družbo sv. Cirila in Metoda, ki vendar blagonosno deluje in nam je povsod toliko potrebna, ter napadali velezaslužnega slovenskega prvoborilca, v narodnem boju osivelega starega moža, g. Iuka Sveteca, kar jako obžalujemo in moramo tako postopanje odločno obsojati. Družba sama se dosedaj še ni nikjer kaj pregrešila. Nje skupni odbor pa deluje pridno, pošteno in vestno. Čemu tedaj podirati to družbo? Če so pa kake napake in nedostatnosti, naj se odpravijo, zato pa ni treba celega društva napadati in zavreči ali ga od koga odvisnega storiti. Za nas koroške Slovence je družba sv. Cirila in Metoda velikega pomena in si tedaj štejemo v dolžnost, jo tu javno zagovarjati.

Ravno tako nemilo pa je koroške udeležence dirnulo tudi sledeče: Koroški zastopnik g. Gregor

Einspieler je v šolskem odseku stavil nasvet, naj katoliški shod izreče, da protestira (se pritoži) zoper krivično uredbo ljudskih šol za Slovence na Koroškem. Dekan Kompare je stavil predlog, naj se dostavijo še besede „in na Primorskem“. Oba predloga sta bila v odseku sprejeta. Višjim dostojanstvenikom se je pa ta, za naše žalostne šolske uredbe res potreben in umesten nasvet predjster (!) zdel, in od več strani naprošen, je potem gosp. Einspieler svoj predlog, katerega je ogromna večina v odseku odobrila in sprejela, pri drugem shodu zopet umakniti moral! Obžalujemo in se ne moremo dosti načuditi mehkužni sapi, ki piha sedaj tudi v višjih cerkvenih krogih južne Avstrije v škodo Slovencev. Ali je to mar protikatoliško, zoper krivico protestirati? Ravno narobe: zoper krivico protestirati brez strahu pred mogotci tega sveta, to je katoliško in torej vsestranske pomoči vredno; klanjati pa se vladni sapi (ki pride včasih celo iz Budimpešte) in streči željam ministrov in diplomatov, ki niso prijatelji slovenskega naroda, to se nam bolj radosužno nego katoliško zdi.

Ravno z ozirom na tu označeni položaj izrečemo tudi, ker se je o tem govorilo, da bi se „Slovenec“ proglasil za nekaki osrednji in vrhovni katoliški organ mej Slovencev, da se „Mir“ ne bo ravnal po besedah, zgledih in migljajih „Slovenca“, ali katerega koli drugega odbora, dokler je prvi ali drugi v toku in odvisnosti zgoraj označene vladne, Slovanom malo mile sape. Radi sodelujemo z vsemi konservativnimi življi Avstrije in že večkrat smo izrekli, da nismo prijatelji mladočeške politike, toda mej konservativci in mej sedanjo vladno politiko (notranjo in vnanjo) je velik razloček. To bo menda vsak razumel, pa tudi to, da zvestoba do cesarja ne tirja tudi zvestobedno jednega ali drugega ministra ali ministerskega predsednika. Kdor bi to učil in trdil, zanika našo ustavo. Naše misli o tej zadevi izrekli smo obširneje tudi že v št. 23. od 20. avgusta t. l. v članku „Avstrija in katoličanstvo“, in pri tem ostanemo. — Koroški Slovenci obdržati si hočemo prostoro in želimo ostati neodvisni, kar tu posebno poudarjamo in slovesno izjavljamo, da se žive pokopati danes še ne damo.

Sklenilo se je dalje še to, da se ima nemško katoliško vseučilišče v Solnogradu brezpogojno podpirati tudi od nas Slovencev. Mi smo zoper to, in sicer toliko časa, kolikor časa ne bomo imeli črno na belem, da so se na tem vseučilišču ustanovile v resnici tudi že stolice za slovenski jezik. S samimi obljubami se ne moremo zadovoljevati. Teh smo že do grla siti iz Dunaja.

Omeniti nam je končno še to, da I. slovenski katoliški shod od vseh strani tako zaželjene sprave mej Slovencev ni pospeševal. Nekateri govorniki so se v precej strastnih, reči smemo nepremišljenih govorih kar naravnost izražali zoper vsako sporazumljenje in to nas navdaja z bojaznijo, da se nam bližajo še hudi časi. Povemo pa odkritosrčno že danes, da, ako se bode ljubezen do svojega bližnjega na tak način tolmačila, bati se je, da bomo z našo katoliško stvarjo korenito zavozili in da se nam pod takimi pogoji tudi ni nadejati kakega uspeha, še manj pa se nam je veseliti II. slovenskega katoliškega shoda, kajti že prvi shod je precej jasno pokazal, kaj da namerava, kajti bila je vsaka svobodna beseda povsem omejena in narodova volja se v ničem ni jemala v poštev. — Slovenci smo majhen narod in smo na vse strani obkoljeni od nasprotnikov. Zatorej smo in bomo vedno poudarjali, da je treba za nas neodvisnega in složnega delovanja, kajti le v slogi je moč in le složno delovanje nas bode dovedlo do končne zmage. V to pomagaj Bog!

„Obzor“ z dne 9. t. m. govori v uvodnem članku o deželni zbori avstrijskih in pravi glede deželni zborov v Zadru in Ljubljani:

V Ljubljani in v Zadru je na žalost narodna stranka razdeljena in jej notranja borba slabi sile: v Zadru proti vladni, Talijanašem in Srbom, v Ljubljani proti vladni in nemškutarjem. Zadnji katoliški slovenski shod v Ljubljani poostiril je borbo vsled neopreznosti in kratkovidnosti onih, koji so hoteli dovesti v neki antagonizem vero in narodnost, pa so svetogrudno napadli samo družbo sv. Cirila in Metoda. O tem je najbolje reči: „Oče, odpusti jim, saj ne vedo, kaj delajo“. Po tem se nadejamo, da bodo Mladoslavenci*) v tej borbi tako delikatne naravi znali trezno obdržati ono ravnotežje, katero je toli nujno v trnjevem njihovem položaji.

Na drugem mestu prinaša „Obzor“ poseben dopis o katoliškem shodu v Ljubljani, kateri preveden slove:

„Ker je „Obzor“ priobčil resolucije I. slovenskega katoliškega shoda, treba na vsak način, da opozori svoje čitatelje tudi na neke dogodke na tem shodu, kateri kažejo ta shod v pravi luči. Najprej treba omeniti, da je škof Misija prečrtal

pripravljajočemu odboru resolucijo, s katero se je imelo zahtevati utemeljenje slovenskega katoliškega vseučilišča v Ljubljani in da je isto tako po želji tega cerkvenega dostojanstvenika moral izostati protest proti nenaravnemu urejenju ljudskih šol na Koroškem. Potem treba vedeti tudi to, da je odvetniški kandidat dr. Šusteršič z vso strastjo svojega koleričnega temperamenta napadal „družbo sv. Cirila in Metoda“ in da mu je pri tem, kakor pri brezprimernem napadanju na velezaslužnega veterana slovenskih narodnih poslancev, gospoda Luko Svetca, burno pritrjevala v duhu novega katolištva vzgojeno mlajše duhovništvo in da je isto duhovništvo z glasnimi klici, celo z zvižganjem spremljevalo duhovnika Ant. Koblarja, koji je ustal na obrambo „družbe sv. Cirila in Metoda.“

Karakteristično mej drugim je tudi to, da je bil znani dr. Mahnič — kateri v svojem listu napada vse slovenske pisatelje in denuncira narodna društva kot ilojalna in kateri je komaj pred jednim mesecem svečano naglašal, da bo narod slovenski od jednega jedinega na nemškem katoliškem vseučilišču vzgojenega filozofa (kdo bi ne vganil na prvi mah, da dr. Mahnič v „krščanski skromnosti“ upravlja s prstom pokazal na samega sebe, ker se vedno pouša s filozofskim svojim znanjem?) imel več koristi kakor od deset tisoč ljudskih šol s slovenskim učnim jezikom — čim je nastopil, bil vzprejet s frenetičnim aplavzom, in da je pri banketu mlajše duhovništvo nosilo tega novega odrešenika po dvorani.

Nego najkarakterističnejše je vendar to, da je proti takozvanim slovenskim liberalcem govoril dra. Mahniča prijatelj in sotrudnik dr. Pavlica, grdeč jih, da se tako često brez potrebe spominjajo mrtvih škofov ter da spoštujejo škofove, kateri stolujejo daleč od slovenskih dežel, a da ne marajo domačih škofov. Torej „hinc illae lacrimae!“ Slovenski rodoljubi nebi se smeli spominjati velikoga in rodoljubnega svojega Slomškega, požrtvovalnega Wolfa, blagega Dobrile in Pogačarja, nebi smeli spoštovati škofa Strossmayerja, nego bi se morali siepo — seveda tudi „in politicis“ — izročiti*) naroda slovenskega in hrvatskega, škofoma Khanu in Flappu ter škofu Misiji, kateri poučuje ministre na Dunaji, da slovenski jezik radi množine svojih narečij ni sposoben za uradni jezik in kateri proglašuje narodnost poganstvom.

To je „katolicizem“ za kateri je šlo na katoliškem shodu! Vi Hrvati, po izjavi dra. Mahniča, še niste zreli za katolicizem takšne vrste, nego on se nadeja, da se bode te prebudili iz sna ter obeča priti vam takrat na pomoč. Upam, da ga bode te vedeli primernim načinom izkomplementirati preko meje trojedne kraljevine!

*) Tu stoji beseda, katere nočemo priobčiti, boječ se konfiskacije. Opom. ured.

Deželni zbor goriški.

V Gorici, 9. septembra.

Danes, v petek, pri čmernem vremenu se je začelo deželno zborovanje in začelo se je zares tako, kakor bi petek in vreme na nje uplivala. Malo številce je naših poslancev vseh skupaj, a še izmed teh smo jih pogrešali pri prvi seji 5; prostor za poslušalce pa je bil malo da ne prazen in pri drugi seji, katera je bila hitro za prvo, ostal je jedini nadomestnik „Corriere“-vega poročevalca v dvorani. Tu imate najlepši dokaz, koliko zanimanja vzbuja v našem občinstvu delovanje našega domačega miniaturnega parlamenta. Sicer pa je naše deželno zborovanje tako vrejeno, da v resnici ne more nikogar zanimati. Kar je zanimivega, gdi se za kulisami, v sejah odsekov in klubov; v zbor prihajajo samo dognane stvari; tu se samo čita in glasuje in tudi glasuje se navadno tako, da se ne moti monotonija zborovanja — z obsedanjem. Našim deželnim zastopnikom ni treba, da se vadijo v govorništvu, ker nimajo skoro nikdar prilike pokazati svoje spretnosti; zadosta je, da znajo lepo, pravilno čitati in še to je skoro preveč, ker jih nihče ne posluša, kedar prebirajo svoje referate — poslanci ne, ker že vedo, kaj se čita in se torej med seboj pogovarjajo, poslušalci tudi ne, ker jih ni.

Letošnje zborovanje menda tudi ne bo živahnejše od zborovanja poprejšnjih let, ker je bil zbor sklican, ko ni še nihče na to mislil in ni torej nič pripravljenega gradiva, razun računov in proračunov deželni zalogov in še kake malenkosti. Mogoče in celo najbrž, da se po vredbi deželne uprave zborovanje odloži do po božičnih praznikih in potem pridejo pozneje bolj zanimive stvari na vrsto. Zdaj ni pri nas pravi čas za parlamentarno delovanje: Poslanci-posestniki so v tej dobi preveč navezani vsak na svoj dom, ker se bliža grozdna trgatve, — v celem letu najmenitnejše gospodarsko opravilo naših posestnikov. Zato smemo skoro gotovi biti, da bo zdaj samo nekaka predsesija, a pravo zborovanje da se začne še le tedaj, kadar bo že novo vino gotovo.

rovanje da se začne še le tedaj, kadar bo že novo vino gotovo.

O prvih dveh sejah nimam mnogo poročati. Po slovesni sv. maši so se zbrali poslanci v dež. dvorani in dež. glavar jih je pozdravil z navadno ljubeznivostjo po italijanski in po slovenski, ne da bi kaj posebno pomenljivega vpletel v svoj govor. Kot vladnega zastopnika pri zborovih sejah predstavil je voditelja Goriškega c. kr. okrajnega glavarstva, namestništvenga svetnika Alojzija viteza Bosizija, kateri je tudi od svoje strani prav uljudno pozdravil zbor z italijansko in slovensko besedo. In s tem je bilo končano slovesno otvorjenje sedanje sešije.

V drugi seji se je povečšalo število poslancev od 17 na 19. Predsednik prečita precej dolgo vrsto peticij, katere se oddajo po vsebini dotičnim odsekom v razpravo. — Dež. odbor predlaga račune za l. 1891. in proračune za l. 1892. vseh zalogov, ki so v deželni upravi. Ti se izročijo v presojo posebnemu odseku 7 udov. — Dalje predlaga dež. odbor načrt zakona zastran dopolnitve namakal na Tržiški ravani (Agro di Monfalcone.) To je velikansko podjetje, katero bo stalo po proračunu 1.869.000 goldinarjev. — Iz državnega zaloga je dovolila vlada donesek 705.600 gld., če se izpolnijo stavljeni pogoji, med katerimi je tudi ta, da naj dežela posodi vódni zadrugi v Tržiču 323.200 gld., vrh tistih 382.400 gld., katere je že posodila vsled dež. zakona z dne 6. junija 1887. št. 18. dež. zak. Razprava te reči se izroči posebnemu odseku 7 udov. — Zbor odobri posojilo 20.000 gld., katero je deželni odbor po zadnjem zasedanji sklenil s podružnico avstrijskega kreditnega zavoda v Tratu, da je mogel poravnati tekoče upravne troške in naposled odobri zbor plačilo 182 ital. lir, katero je nakazal dež. odbor cestnemu odboru v Korminu, da je poravnal polovico stroškov za popravo mednarodnega mosta v Bračanu na ital. meji.

Odseki so ustanovljeni in sicer pravni odsek: Čerin, Ivančič, dr. Nik. Tonkli, dr. Pajer (predsednik), dr. Lovisoni, Benardelli, dr. Verzeznassi, dr. Venuti; finančni odsek: dr. Gregorčič, dr. Rojic, dr. Jos. Tonkli, dr. Maurovich (predsednik), bar. Ritter, dr. Verzeznassi, bar. Locatelli; peticijski odsek: dr. Abram, Mahorčič, dr. Lisjak, Kocjančič, pl. Dottori, Del Torre, dr. Venuti in odsek za Tržiška namakala: dr. Josip Tonkli, Ivančič, dr. Gregorčič, bar. Ritter, dr. Pajer, pl. Dottori, dr. Verzeznassi.

Kedaj bo prihodnja seja, še ni določeno.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 12. septembra.

Deželni zbori.

Korespondenčni urad zamolčal je burni a malo prijazni vzprejem, katerega je priredila opozicija v isterskem dež. zboru vladnemu zastopniku Elluschegu prav tako, kakor je v zadnjem zasedanji zamolčal vse važnejše dogodbe. — Dalmatinski dež. zbor ni bil niti sklepčen. Dr. Klaić in Biankini izrekla sta v imeni svojih somišljenikov željo, da se zasедanje za sedaj sklene in nadaljuje šele meseca decembra. — Gališki dež. zbor skušal bode urediti deželni budget in sicer s konverzijo zemljiško-odveznega dolga. Gledé vedno množčnega seizseljevanja maloruskih kmetov izrekel se je namestnik grof Badeni, da ni posledica političnih razmer, ampak delo brezvestnih agentov, kateri delujejo s posebnim uspehom zato, ker so gospodarske razmere ruskih kmetovalcev res jako slabe.

Posl. Elm pred svojimi volilci.

Poročilo posl. Eima o državnozbornem delovanji bilo je jako obširno in zelo zanimivo. Vse, kar se je godilo v drž. zboru in za kulisami, pojasnil in razložil je korenito. Ozreti se hočemo samo na njegovo mnenje o nekaterih aktuvelnih vprašanih notranje politike. Pasivitetni politiki, rekel je Elm, se nikakor ne maramo odreči, a to, kar je narod v pasiviteti doživel, ga ne vzpodbujajo, da bi zopet krenil na tisto pot, če bi ne bila skrajna sila. Abstinencijo more prouzročiti elementarno gibanje vsega naroda in okleniti se je morajo tudi Moravani in plemstvo, sicer ne upanja, da bi bil konec ugoden. Tedaj bi pa ne bilo samo odreči plačevanje davkov in vojaško službovanje, tedaj bi morali tudi vsi zvesti sinovi naroda stopiti iz državne službe. Staročehi ne mislijo iskreno na abstinencijo, zvabili bi vanjo le Mladočehe, da bi potem, če bi se abstinencija ne posrečila, dobili krmilo v roke. — Gledé odstopa barona Pražaka rekel je Elm: Mladočehov ni mogel in ni hotel grof Taaffe kaznovati s tem, da je odpustil Pražaka, kajti ta ni bil nikdar zaupni mož Mladočehov. Pražaka so izpodrinili

*) Velepospšovano glasilo tu pač misli narodnjake sploh, ker „mladoslovenci“ denašnji dan so lokava iznajdba naših domačih in tujih nasprotnikov. Opom. uredništva.

Nemci kakor tudi Dunajevskega. Stvar je bila prej dogovorjena. Zanj in za Čeha je bolje, da je odstopil. Minister brez upliva in veljave je le v škodo dobičnemu narodu. Čehi imajo pravico do zastopstva v kroni in zato eventualnega naslednika Pražakovega nikakor ne bo smatrali kot koncesijo.

Cerkvene homatije na Ogerskem.

Primas Vaszari izdal je gledé zadnjih dogodov v Komoranu posebno pastirsko pismo iz katerega je vidno, da je kulturni boj skoro neizogiben, kajti dočim se protestantje boré zoper katoliške tirjatve, katere niso uzakonjene, naperjeno je katoliško gibanje naravnost proti veljavnim zakonom. Protestantje se seveda tudi ne umikajo samim besedam in na shodu sedmograških protestantov čuti je bilo ostrih besedi. Vse kaže, da se nasprotstvo poostruje in da se mora stvar v kratkem obrniti na katero koli stran.

Vnanje države.

Bolgarski Grki.

Londonška „Times“ poroča iz Plovdiva nastopno: Grki v Rumeliji so jako nezadovoljni, ker po novem šolskem zakonu imenuje vse učitelje vlada, občine jih le plačujejo, in vsled te premembe boje se Grki, da bi v njihovih šolah bolgarski učitelji kolikor mogoče izpodirivali grščino. Ta nezadovoljnost narasla je tako, da so občine odposlale posebne pritožbe v Sofijo in tudi grški poslanik se je potegnil za bolgarske Grke, pa vse zastonj. Namen temu vladnemu ukrepu je jasen: Uničiti grške gimnazije, ker vlada ne bo nastavljal inozemskih grških učiteljev.

Rusi v Aziji.

Pamirsko vprašanje vznemirja še vedno diplomatične kroge, samo Gladstone se ne da spraviti iz ravnodušne mirnosti. Konservativni listi angleški in vsi Rusiji sovražni evropski hujskajo, češ, Rusija sili v Indijo, a pametni Gladstone se ne zmeni za to, on vé, da je od Pamirja do Indije daleč in da je ta dolgi pot s trnjem posut. Ruski listi zavračajo napade, trdeč, da Rusija niti ne misli na to, da bi povečala svoj teritorij, ker ga ima tako dovolj. Pamir je samo zato važen, ker je s tem utrjena južna meja ruske Azije.

Dopisi.

Iz Ljubljane 8. septembra. [Izv. dop.] („Narodna šola“.) Jedina pot, po kateri pridejo razni narodi do veljave, je šolstvo, kajti narod, v katerem šolstvo cvetá, vlada nad drugimi narodi, koji še nimajo razvitega šolstva. Ni čuda torej, da se dandanes razni narodi bojujejo vsak za svojo — narodno šolo, v kateri se deci v materinem jeziku cepi ljubezen do naroda in domovine. Tudi mi Slovenci bijemo hud boj za narodno šolstvo in to po vsej pravici, saj le potem, kedar šolstvo povzdignemo do one stopinje, na kateri je imajo že nekateri drugi narodi, le potem bomo užívali tisto veljavo in pravice, katere nam v istini pripadajo. Kaj krepka posadka v boji za narodno šolstvo je naša dična družba sv. Cirila in Metoda. Ni moj namen danes popisovati prevelike važnosti te družbe za nas Slovence, saj se je in se bode o tem še mnogo pisalo in govorilo. Našim sovražnikom je ta družba seveda trd trn v peti in raji bi jo zadušili danes, kakor jutri. Žal, da so se zadnje dni tudi v domači hiši izcimili nekateri nasprotniki tej družbi, odnosno njenemu izbornemu vodstvu, ki so jo brez povoda in uzroka kakor besni Janičarji naskakovali. Žalostno!

Poleg družbe sv. Cirila in Metoda imamo pa Slovenci še drugo podobno šolsko društvo, katero tudi deluje za povzdigo narodnega šolstva in korist našega naroda, seveda le v ožjem krogu. To društvo je „Narodna šola“ v Ljubljani. To šolsko društvo, ki se je ustanovilo pred 20 leti v Idriji, kaj spretno vodi trudoljubivi društveni predsednik g. Srečko Stegnar. Družba sv. Cirila in Metoda podpira šolstvo večinoma z gmotnimi sredstvi, „Narodna šola“ pa s šolskimi potrebščinami, recimo: s pisankami, risankami, papirjem, peresi, svinčniki itd. Obe te dve naši šolski društvi pa hodita z roko v roci po poti, ki vodi k blagostanju našega naroda. Družba sv. Cirila in Metoda je pristopila z doneskom 20 gld. kot ustanovnik k „Narodni šoli“ in ta pa podpira družbine zavode s šolskimi potrebščinami. Poleg tega pa podpira „Narodna šola“ še na stotine družih šol na Slovenskem. Gotovo zasluži to koristno društvo, da je kar najbolj možno podpiramo, bodisi z letnimi doneski 1 gld. ali pa kot ustanovniki z 20 gld. jedenkrat za vselej. Omenim naj mimogrede, da se ustanovnica lahko tudi v obrokah plačuje. Posebno ljudske šole, odnosno krajni šolski sveti naj bi v velikem številu pristopili ali kot letniki ali kot ustanovniki k „Narodni šoli, kajti tista šola, ki je član društva, dobi za

1 gld. toliko šolskega blaga za revne učence, ki je vredno nad 5 gld. Tudi slovenskim posojilnicam, čitalnicam, rodoljubom itd. priporočamo, da z darili podpirajo „Narodno šolo“, saj to vse gre za korist in blagor tlačenega našega naroda.

Iz Ponikve. 8. septembra. [Izv. dop.] (Naše bralno društvo.) V nedeljo 4. t. m. bil je pri nas prvi občni zbor novo ustanovljenega bralnega društva pod predsedstvom g. kapelana Arzenškega. Povabljenih je bilo mnogo gostov iz bližnjih krajev, a udeležil se ni žalibog prav nobeden, če izvzamemo naše vrle kmete in č. rodbino K... iz Šent Jurija. Kaj je zadrževalo zlasti vrle Šmarčane, ki so vedno obetali sodelovati pri slavnostni otvoritvi, ne vem. Bali so se morda slabega vremena. Navzočno občinstvo je pozdravil pozdravil g. predsednik, ki je imel tudi slavnostni govor. Povdarjal je veliko važnost bralnega društva, naglašal, da je naše bralno društvo prav dobro osnovano in materialno bolj preskrbljeno, nego nekatere čitalnice, češ naše ima deset časopisov, druga društva imajo samo po tri ali štiri (toda časopisov, ne lističev, ki povečujejo Mahničev fanatizem.) Deset časopisov, to je lepo število za jedno najmlajših društev, pa bilo bi mnogo boljše, da jih je polovico menj, pa so ti dobri. Nam se nehote uriva misel, da je hotel g. predsednik imeti v našem bralnem društvu, da naj ljudstvo bere samo to kar se tiska sub auspiciis dra. Mahniča, da postane to, kar je bilo pred tri sto leti ali še prej. To bodi v pojasnilo slovenskemu občinstvu, zlasti pa rodoljubnim in požrtvovalnim Ponkavljanom, ki se trudijo ljudstvu podati dobrega berila v pouk in izobrazbo v današnjih slabih časih. To se jim pa gotovo ne bode posrečilo, dokler bode društvo strankarsko in moške naj pomislijo: „Da se resnica prav spozna, — Čuti je treba dva zvana“.

Domače stvari.

— (Visok gost.) Pojutranjem pride ob polu 10. uri zvečer v Ljubljano Nj. ces. in k. visokost g. nadvojvoda Karol Ludovik. V četrtek zjutraj ob polu 9. uri vzprejel bode g. nadvojvoda v poslopji tukajšnje deželne vlade funkcionarje deželnega pomožnega društva „rudečega križa“ in patrijotičnega ženskega društva in vojaške sovetovalce v avdijenci ter potem ogledal tukajšnje zavode „rudečega križa“. Opoldne odpelje se visoki gost iz Ljubljane.

— (O sobne vesti.) Naša slavna pesnika gg. Simon Gregorčič in Ant. Aškerc sta se danes nekaj ur mudila v Ljubljani. — Vodja tiskarne družbe sv. Mohorja in podpredsednik katoliškega političnega in gospodarskega društva za Slovence na Koroškem gosp. Vekoslav Legat prišel je za nekaj dni v Ljubljano na počitnice.

— (Častnim občanom) volila je občina Rateče pri Zidanem mostu deželnega glavarja gosp. Otona Detelo.

— (Izlet „Ljubljanskega Sokola“ v Jesenice) včeraj obnesel se je v vsakem oziru sijajno in bode gotovo ostal mnogobrojnemu udeležencem v najprijetnejem spomina. Vrli naši Gorenjci pokazali so s pristrčnim in zares krasnim vzprejemom Sokola, da so nepristopni za neko vrsto vse graje vrednih hujskanj, ki so osramotila le njih duševne očete. Včeraj se je zopet dežansko pokazalo, kako lepo in brez najmanjše disharmonije teče vse, kadar pridejo: Svoji k svojim! Klevetniškom svojim dal je Sokol zopet nov dokaz, da je in ostane kot odlično narodno društvo ljubljeneč naroda slovenskega. Popisali bomo ta izlet, ki ima nekako svojo zgodovino, obširneje v prihodnji številki našega lista.

— (Vdovsko učiteljsko društvo) v Ljubljani imelo je dne 6. t. m. svoj občni zbor v prostorih II. mestne šole. Ob 8. uri je bila v cerkvi sv. Jakoba sv. maša ob 9. uri se je pa pričelo zborovanje, koje s prijaznim pozdravom na prisotne otvori društveni predsednik gosp. dr. Jarc. Povdarjajoč, da je društvo zadnjih 32 let že mnogo koristnega storilo v blagor učiteljstva, njihovih vdov in sirot, prosi, ker je društveno delovanje vedno težavnejše, da bi se mu postavile na čelo mlajše moči, ki bi bile kos težki nalogi. Število članov raste leto za letom. Lansko leto so pristopili gg.: Kleč Avgust, Sifrer Fran, Žibert Anton in Janežič Ivan; tri prošje za vsprejem pa čakajo še rešitve. Dva člana sta dobila denarno podporo in sicer jeden 40 gld., drugi pa 30 gld. Letos so se dale

trem članom podpore in sicer jednemu 40 gld., dvema pa po 30 gld. Podpiranih je bilo letos 11 vdov po 100 gld. sirot pa 22 in sicer 18 po 25 gld., 4 pa po 50 gld. na leto. Društveno premoženje znaša že blizu 52000 gld. V odbor so bili per acclamationem izvoljeni zopet stari odborniki in sicer gg.: dr. Jarc (predsednik); Andrej Praprotnik (namestnik); Matej Močnik (blagajnik); Josip Cepuder (tajnik); Ivan Borštnik, Jernej Čenčič, Andrej Žumer, Srečko Stegnar in Ivan Tomšič. Takoj po občnem zboru imel je odbor sejo, pri kateri sta bila sprejeta med člane gg.: Konjar Urh iz Motnika in Rus Fran z Bleda.

— (Ljubljanski obrti.) Meseca julija in avgusta odpovedali so obrte: Marija Klun, branjarjo; Anton Paučič, prodajo moke na drobno; Anton Paučič, branjerijo; Urša Vogrič, prodajo južnega sadja; Marija Tomec, trgovino z moko; Josipina Karinger, podučevanje godbe; Anton Verhovec, pekarski obrt; Helena Merhar, pečenje finega peciva; Josipina Perles, gostilničarski in krčmarski obrt in Aleksander Šiškar, sedlarski obrt. — Meseca avgusta pričeli so izvrševati obrte: Terezija Presker, Urša Škerlj, Marija Tomec, branjerijo; Marija Brelih, prodajo nogovic in bombaža; Josipina Schweitzer, kramarijo s platnenim blagom; Jgnacij Huth, pekovski obrt; Luka Vilhar, urarski obrt; Antonin Šafaž, frizerski in brivski obrt; Ivan Hafner, gostilničarski obrt; Neža Jansenc, prodajo izdelane moške obleke; družba Gričar & Mejač, kupčija s konfekcijo; Fran Podbevšek, kolarski obrt; Ana Kernitscher, žensko krojaštvo in malo trgovino s krojaškimi potrebščinami in modistovskim blagom; Josipina Juvanc, malo trgovino z deželnimi produkti; Viljem Gvaiz, tesarski obrt; Tomaž Šeliškar, sejmarstvo; Marija Merhar, prodajo kuhane kave, čaja in drugih gorkih pijač; Fran Putz, skubo; Josip Škerlj, črevljarski obrt; Anton Putrih, gostilničarski obrt.

— (Slavnost dvajsetletnice) „prostovoljnega gasilnega društva“ Vič-Glince bode v nedeljo dne 18. t. m. Vspored: 1.) Ob 3. uri popoldne: Sprejem došlih gostov (v gostilni „Amerika“ na Glincah) 2.) Ob 3¼ uri: Sprevod z godbo. 3.) Ob 4. uri: „Tombola“. 4.) „Koncert“, pri katerem svira slavna domžalska godba. 5.) Ob 8. uri: Razdelitev dobitkov za begljanje. Mej posameznimi točkami petje čast. pevcev Viško-Glinške čitalnice. Ustopnina 15 kr. za osebo. Preplačila se hvaležno vsprejemajo. Člani gasilnih društev v društveni obleki so ustopnine prosti. Čisti dohodek namenjen je za napravo potrebnega orodja.

— (Mrtvega našli so) pretekli teden dne 8. t. m., v gozdu posestnika Jan. Rupnika na Črnem vrhu 63letnega, slaboumnega Janeza Rudolfa. Pogrešali so ga že kakih 14 dni. Bržkone je slučajno ponesrečil in obležal v gozdu.

— (Konjiška podružnica družbe sv. Cirila in Metoda) bode imela svoj redni občni zbor v nedeljo dne 18. t. m. popoldne ob 3. uri v dvorani posojilnice v Konjicah po običajnem dnevnem redu.

— (Na višjem gimnaziji v Gorici) prične se šolsko leto dne 20. t. m. Upisovanja se vrše od 13. do 15. t. m., ponavljalni in drugi izpiti dne 16. in 17. t. m. Sv. maša bode 19. t. m. Jednako na realki.

— (V šolskih zavodih „Sloginih“ v Gorici) prične se šolsko leto dne 19. t. m. Novi prostori so jako pripravi, visoki in svetli, da ustrezajo popolnoma vsem zakonitim zahtevam.

— (Rojansko posojilno in konsumno društvo) odprlo bode te dni svojo prodajalnico in zalogo jestvin v ulici Belvedere v Trstu. To koristno društvo se razširja vedno krepkeje in za služi, da je krepko podpirajo vsi zavedni Slovenci v Trstu in v okolici. Ud društva je lahko vsakdo moškega ali ženskega spola. Uradne ure so v sredah zvečer od 6—7. ure in ob nedeljah zjutraj od 9—10. uri.

— (Toča) pobila je hudo v kršoviti Liburniji in uničila skoro vso preostalo letino v Opatiji, na Voloskem in v južnoizhodnem delu Kastavščine.

— (Banski stol v Oseku.) Kakor poroča Oseška „Drau“, bode se baje v Oseku ustanovil početkom bodočega leta banski stol, to je višje deželno sodišče.

— (Ustanove.) Za učence prvih šest razredov obeh gimnazij v Trstu je razpisanih šest ustanov po 105 gld. na leto. Prošnje je oddajati c. kr. namestništvu v Trstu.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Rimske toplice 11. septembra. Pesnik Simon Gregorčič danes obiskal pesnika Antona Aškerca, župnega upravitelja pri Sv. Marjeti.

Dunaj 12. septembra. Včeraj bil v čast godu ruskega carja dvorni diner, katerega so se udeležili nekateri nadvojvode, ministri, namestnik ruskega veleposlanika Kantakuzene in poslaniško osebje. Cesar napil carju.

Dunaj 12. septembra. Danes se je začela pri deželnem sodišču kazenska razprava proti 21 zatožencem zaradi carinskih prevar v Bukovini.

Derany 12. septembra. Cesar dospel in bil vzprejet s frenetičnimi Eljen-klici. Udeležil se vojaških vaj, izrekel svojo zadovoljnost in se odpeljal v Pečuh.

Loterijske srečke 10. septembra.

Na Dunaji: 52, 62, 14, 82, 46.
V Gradci: 25, 32, 77, 10, 60

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
10. sept.	7. zjutraj	732.2 mm.	11.0° C	sl. svz.	obl.	1.20 mm.
	2. popol.	733.9 mm.	14.8° C	sl. svz.	obl.	
	9. zvečer	736.0 mm.	10.4° C	sl. svz.	jasno	dežja.
11. sept.	7. zjutraj	737.5 mm.	7.4° C	brezv.	megla	
	2. popol.	737.0 mm.	20.6° C	sl. szh.	jasno	
	9. zvečer	739.5 mm.	13.4° C	sl. szh.	jasno	0.00 mm.

Srednja temperatura 12.1° in 13.8°, za 2.5° in 0.8° pod normalom.

Tržne cene v Ljubljani dne 10. septembra t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	6.20	Špeh povojen, kgr.	64
Rež,	5.04	Surovo maslo,	80
Ječmen,	4.23	Jajce, jedno :	20
Oves,	2.52	Mleko, liter :	10
Ajda,	6.04	Goveje meso, kgr.	64
Proso,	5.04	Telečje	58
Koruza,	4.40	Svinjsko	64
Krompir,	3.03	Košturnovo	35
Leča,	10	Pišanec.	35
Grah,	10	Golob	16
Fižol,	8	Seno, 100 kilo	1.69
Maslo,	90	Slama,	1.60
Mast,	68	Drva trda, 4 metr.	7.50
Špeh frišen	58	„ mehka, 4 „	5

Dunajska borza dné 12. septembra t. l.

	včeraj	—	danes
Papirna renta	96.75	—	96.75
Srebrna renta	96.30	—	96.40
Zlata renta	115.20	—	115.85
5% marčna renta	100.45	—	100.40
Akcije narodne banke	994	—	995
Kreditne akcije	315	—	314.25
London	119.70	—	119.75
Srebro	—	—	—
Napol.	9.50 1/2	—	9.51
C. kr. cekini	5.69	—	5.69
Nemške marke	58.70	—	58.72 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	140	gld. 25 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	185	25
Ogerska zlata renta 4%	—	112	55
Ogerska papirna renta 5%	—	100	50
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	122	75
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	117	50
Kreditne srečke	100 gld.	189	75
Rudolfove srečke	10	74	75
Akcije anglo-avstr. banke	120	152	—
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	—	239	—

P. n. slavnemu občinstvu

naznanjam uljudno, da sem otvoril pod tvrdko

Anton Zagorjan

v „Slov. Matice“ hiši na Kongresnem trgu št. 7 v Ljubljani

trgovino s šolskimi knjigami

papirjem in z vsemi pisalnimi in risalnimi potrebščinami.

V zalogi bodem imel vedno le najboljše in cenó blago.

Slavnemu občinstvu priporočam se za obila naročila in zagotavljam, da bodem po možnosti ustrezal vsem zahtevam v popolno zadovoljnost beležim se

odličnim spoštovanjem

Anton Zagorjan.

(997—4)

Zahvala.

Vsem dragim prijateljem in sorodnikom izrekamo za mnoge dokaze sočutja ob boleznih in smrti preljubega in nepozabnega sina, oziroma brata, gospoda

Frana Spindler-ja

trgovskega pomočnika

kakor tudi za lepe večje najtoplejšo zahvalo. — Sosebno se zahvalimo gg. pevčemu slav. pevskega društva „Slavec“ za krasne žalostinke.

V Ljubljani, dne 12. septembra 1892.

Žalujejoči ostali.

Jeden ali dva dijaka

vzprejmeta se na hrano in stanovanje pod ugodnimi pogoji pri poštenih, v sredi mesta blizu šol stanujoči boljši rodbini. — Več o tem se izve v posredovalnem zavodu g. A. Kališa, Prešernov trg št. 3. (977—6)

Več sto mernikov lepega brinja

proda

(1010—2)

Alojzij Domicelj

v Zagorji na Pivki pri Sv. Petru.

Knjigarna Kleinmayr & Bamberg v Ljubljani

Kongresni trg št. 2

priporoča svojo

(1026—1)

popolno zalogo

vseh v tukajšnjih in vnanjih učnih zavodih uvedenih

šolskih knjig

v najnovejših izdajah, broširane in v močnem vezu po najnižjih cenah. — Katalogi o uvedenih učnih knjigah dobé se zastonj.

Tuji:

11. septembra.
Pri Matiči: Urbach, Tandler, Steiner, Brunz, Schäffer z Dunaja. — Lutman iz Trsta. — Legat iz Celovca. — Scholz iz Gradca. — Exenberger iz Maribora. — Weissinger iz Linca. — Obadšek iz Brna. — Schlesinger iz Budimpešte.
Pri Slonu: Kirbsch, Perz, Fillafer iz Gradca. — Hauner, Arnstein, Stern iz Zagreba. — Pollak z Dunaja. — Aney iz Trsta. — Billand iz Budimpešte. — Franken iz Kranja. — Pollak iz Tržiča. — Rumpret s Krškega. — Kovač iz Bistrice.

Št. 500.

Začetek mestnih ljudskih šol.

Na mestnih ljudskih šolah v Ljubljani, in sicer: na I. in II. mestni petrazredni deški ljudski šoli, na mestni nemški deški ljudski šoli, na mestni dekliški ljudski šoli pri sv. Jakobu, na vnanji dekliški šoli v uršulinskem samostanu, na mestni nemški dekliški ljudski šoli in na jednorazrednici na Barji se začne šolsko leto 1892/93

v ponedeljek 19. dan septembra 1892.

Upisovanje bivših in vzprejemanje novih učencev in učenk se bode vršilo 16. dan septembra.

Upisovalo in vzprejemalo se bode: Za I. mestno petrazredno deško ljudsko šolo v šolskem poslopju v Poljskih ulicah; za II. mestno petrazredno deško ljudsko šolo v šolskem poslopju na Cojzovi cesti št. 6; za mestno nemško deško ljudsko šolo v Mahrovi hiši na Cesarja Josipa trgu št. 12 (pri tleh na levo); za dekliško šolo pri sv. Jakobu v redutnem poslopju; za vnanjo uršulinsko šolo v uršulinskem samostanu; za nemško dekliško šolo v Špitalskih ulicah (kresija) v II. nadstropju; za jednorazrednico na Barji v šolskem poslopju na Karolinski zemlji št. 9.

C. kr. mestni šolski svet v Ljubljani

dne 6. septembra 1892.

Vse šolske knjige

za c. kr. gimnazije, za c. kr. višje realke, za c. kr. možka in ženska učiteljska in za vse ljudske in meščanske šole in

vse šolske potrebščine

dobro in po nizki ceni pri

J. GIONTINI-ju

trgovina s knjigami in papirjem

na Glavnem trgu.

(1021—2)